

קס בערך רמרק קמיה מלכתייג צניע הילמיכיס, ואונע"ג לארמלרין פ"ב דמניגלה דע י"ח "הלוו הנן סאלחטתלנים צניע הילמיכיס מוי ידעינן" חוליו מזקמע ליה להאיה חתכלנישס קלוי, לרמרק ידעינן ליא וכלהגן כפ"ח דלכלהים וארכמן מותא וצג' פיג'סקס סענאנון אַלְבָּיִ קָוִיְּן גָּסּוֹסִיְּן גָּפְגָּפָה מאנד זוקע.

שם ולא עבדי אליה קרא כדברי ליה קו' עכ"ל. נ"ב עיין מהר"ה ז"ל
שכלת טעם שהיה לך נעל גב' קרלו צו קטה געל תוכה ונטיילה היה
שמונתת בכחני חוני, מ"מ לא היה לו צו קטה געל מעטים חמוני ולכך לא
עכדי היה יכול כלכני עכ"ל. ואחר שאלת חמוץ מהר"ה מכהן גלוונו
רבלי תמושיס הילוי לפ' קוג' סקגאי, מפני לגטמולת דין לא מוכת קנטה
ונתן עמלה נבדל הילדה עד סחכינו זו היותו געל תוכה ומן חביבי. רק
קוג' מלך מוניה לרבנן דכו קהמי כי פFER לומד דרכי קונה להרחייטו
הנכו רבנן למימל נעל כל קטע מונתת תרינת ונטילתת, לוגמיה הילוי מה קהמלו
כפליק הין עומדים דף ל"ד ה"ר זילח נקוט לע"ח כר' האן לדליק וגמר
שמונתת מפומת דמליה פשייל חלהג' לפניינו בחטא דפומגדיט. וכחומו
כך למל לאס אהן צוח ולמ' היינונו כיוון צערליאן למ' קטעו מפני דבר תוכה,
ונקנוליה מלכדי סיורקולם ליקייני באדי' חמלו ליש מלהן הנט לאס חוני
שמונתת הילוי הילוי' צמוניג' דסוח עלייל נעהלה וויה טערת הילוי וויה
ע"כ, ניחא להיכל למימל לדבל' ממכח' ג', סה מננס לפ' תלמוד דין לא
מצמגע לפ' קוג' דעתי סחכינו קפה מלבדן, והף לפ' גירסת קיפה מלחה
וז' קס גרגים וז' צמוניג' כהן דהמורי נסילך קס קטע מונתת קהילינ'
לבצני חוני המונתת קו' עכ"ל, אהכני לא מילען לאח' פFER לחטולע מיליה
באהיה שמונתת לטו מתקפי כה בטהיר זמנה התרץ וגיריל לאס מוק' קאנט
ועלייה מדילטו בענמן, ומ"ס אהסיקו כה סכי להרחייטו נמיימל בכל
שמונתת תרינת ונטיילה זמ' מילוק' זמ' נטנטקהו.

גם בעניין תילוֹן הכתיב קותפה למל נג ידענו במו"ק צל"ג ר' יהוּס כעל
מנקה כחוני כי היה יולענו ונלו"ל המכ ידועה בענין קללה וקללה כזו
ילדעו וכ"כ יכירו זו צל"ג שיה כעל מנוקם כחוני. ואס מחקך להס צוה ממקץ
אען מה וכחמסך סעמן שכילוֹתו כלתי שיטוֹן כעל מנוקם כחוני, כי נג
יתכן, דה"כ ככלפי חוני תקצץ רק לנצחון מלי סבר לך בקיה לחמשותיה וממה
מניה כו על כי רקע מעלוֹן על זנמלה צל"ג שיה כעל מנוקם כחלהוֹתו.

לכן ענ"י הומל בעקבות מכך היו הס יונת הילון זה, שהעומד כל' נגה כו וכך כל'יו אף בקהל סה מנ' עומרם: אה מוקס כל' קליינו סיטו מלכון, וממלת חסידותו כי לא כוח לא יה' להטולע נזמו לא' ח' קלטן וארכות ד ט' אל הנקס עטורה להתגלה בסיס עד קת' תלתו במעת ובעונה הקדיח' צל' נקמה ריק כדי קילינו נו' נו' מלבן ויונגו כו וכך כל'יו מה צל' הי' כו מוקדם לנו', ואלה מוקס קשותוק למתקך נפניהם יין סיוטו הומל לענייניהם לכליים נחל' ומי' לכלי קלחין לדעתה הנכונה סוכתנן על צל' ריה המן כו כל'.

ומושום סבי טוח דכני רחמי ומיה, כלומר קלהיק כמוהו לרוי לו כמושות בעבור קלחה קנהיהכ בעני חכilio, להל"כ תיקאי יה נא עבדו ליה יקלח כל' מהי סי', והוא לנו מכם ליה מהוני כתיה בפרק קניין טולס ותנות וומתליך מן סכבה, אבל נלהה לדלה מלמן. והל"ג לתנן כתם בפרק בן סולר [נסגדין מה:] מיתה למדיקיס רע נאס ורע לנולס ואר"כ כי כי קרי לחתmis גני צהלה סמוות. יק לנו מל מל מוקס מוד זה רחמייס טוח לו, ואלמודך טוח רחמי סלה זה רחמייס.

ומאי למקיים תלמידח כיינו למלמי לאכוי לו חכמתה כו', כ"ק, לו חכוי מוחזק נלהמן וככה, לו מיתתך להבדר סנתקך על קהילתו מוחזק כביני' חביבו נזהמן בכל דבריו. דהה לנו גורסין בתכרי אהוב כוגissetה בילקוט הכהן, כמו"כ כ"ק י"ל, יعن לדרכו מזוז יקלח לו ל"ס טוח לקהימר תלמודח סכין, כלימר עד ערך סחיזוקו לחכבי נלהמן בלבביו ולפחותו נמייקת קות מיניה פה

שם רשיי דיה של אותו צדיק חוני המugen עב"ל. נ"כ פירוש חוני שנזכר במתניתין ונכליגתיה, ונראה בסוזוק ל'ה לסורות דקה סכתה ג' והניאר כהירוקה לממי קזה הנזכר במתניתין טה ר'ן בנו כל חוני המנוגל ר' יונתן כהירוקה לממי קזה ר' הילן ולסוח טה קהילע לו מעין הקינה, מפני דמפהטה לריאתך במתניתין ג' משמע רבינו, ויה' תמלודח דילן לנו כהירוקה לממי כהירוקה לממי ק' כס מטה' ק' יפה ז' כל יעו'ק.

שם רשיי דה שיר המעלות לשון עילוי עכ"ל. נ"ב רמו בז' גמס זה
כללו תמייסת חוויה כיוון לקייל צינה גולדקינס רע להס ולב' מועלם לדתנן
בפרק בן סולר וסנדליך עהו: וכטביב רג' מלחתי י.ה. ולוואכ' צינה יקבע ריך וזה
על כל רקע ניזוג מזכינה טבענית, ואין חלוס בלאי צינה וה' כ' נה' לתק' בצעיון
צינה הרככה ומיטולת בצעע לדור נילוי קהין זה מענה מה' גלעון וכ' ל.

שם ווגדים ע' שבני כוי' עכ"ל. נ"ב עיין בספרו יוחסין גדול קמןען צנ' סוטה שכח בז' ובחילק כג' מספר מגן הזכות (טוח' ח' מהנולא בגב' ז') בגדר החקלאות הכללי ר' דוכיןן קלו' הפקד זה כפיו העכבר בלה' נם סיב' זלס' ז' סב' מפני אנטפוג' קוסטנטינובי ומיליאן מפקד כווי' גבר' ז'.

הגה וביהור לדריו להה סנה בס' לעת חוקר וסוח כטהנטבע יתנוין נצינה יהוטר קחoso טענבי היילו בטעמך הכל יונן סוח גולח מן כלוחות ותקלילות טוח פפכו, ומי יטרפה טגוז ויטקלל, כלבר גולחה במוסת שיתפסה שלס כזיכון ויערב עליו הפסות הפיilo בקייז. ווילד מזה קאומוס טענבי סמתיך שליחות געל ומי יטగלו שליחות ויגלמו סמות מפני קחoso טענבי טוח סממווגס וככבר הו געל כמי'ק, כנודע כ"ז בהכמתה טענבע לך כי רתקה מנוי, ומזה גוזו חכמי קלופלה וכזינה סאלולכה וקעמווקה לחולם טוח סיינן מות ובקלב ימיס מונטיס לקבוכות יוובן כנודען,

אם"ז ואולס סיס קיוחקין ז"ל וכחצ' ז"ל ומ"ק חייו מועט על כלעת בו רלה גו"ז ור' רלה בר' רבינו יונה נבו"ל הכהן יומשע

אמר חמי' נועל והתבונן מכם המר כמתלהלה ה'ס קו' כפכוונו, ואני רכילה
הגלה סודו, וטוח לאי מכם לוי לא לבושים כפכוונו רק צענין חזונה
(ונדי' תching) כלו' וכל מנינן [נדוי' נזיר] נ' היה כי ה'ס בקניעיפס מהחיונת,
וכלעתה לאליט'ת' ג' ז'ל השמתקיס בעין יקליל = עין יעקד פלק מי' קמטו גבי'
ועודדה לטוחם חסיד צנתן דיניג לעמי כו', וכן שמעת'ה נגלה לדבי אליעזר
ונగול בפרק זה בג' נצ'ת נז': הכל במריה נחלות היה יעד'. שכונת'ה כוון
והأمر בז'ה, יונן כי קפה לנויל היה'ה נחלות היה יעד'. שכונת'ה כוון
ומתקפה קו', ול' בז'ה למגן.

זעב"י הווער זאג'ינו רוחוק לאס נפליך צאנטנולר מזגנוו צפטעס כלארקונגה וועזה
אַלְכַּוֹּן וְתִּכְּחַק הַתְּפִלָּן וְסִמְוֹךְ לוֹ אַלְכַּוֹּן, וְמַיְלָה סִמְוֹךְ לוֹ תְּכִפְתָּו צִינָה טַעֲמִית
צִינָה מְכוּנָה וְהַקִּין מְכוּנָה עַזְבָּה כֵּי, הַתְּפִלָּן כֵּו, וְכֵכָה נְמַזְקָה לוֹ כְּסֶלְדוֹן
זה עט ע' קָנָה לְלָל כָּבָה גוֹנָה נְיִיס ע' צִינָן מְקִילִי וּק' ב'.

שם אמר'יל אנה חוני לא הימנוחו כרי עכ'יל. נ' כ' הפקר ללה קיינמווט
סיעו לטקל האכל נאחמיילungan להאלקן קלוקוטויו הפקר לשימנווט גונג
כת גונג ובטו וכת גונג כיון זקיינטו הנקפה מתיכל דהיסולר, לדין
ההומפל נעל פוי ציהות סלקוותה גונדע, וכמ' ק' שלטמג'ס פט'ז מסלכות
הייסולר ביהה וגונטה ידו זיילה לי קומזקיס לנדראיה וייטי הכן חסול
בקילוגות הנטו פלוני מספק' נ' כ' יעו'ק, דכוותה סכ', וגס הנטו לה סיגטה
זרחיים ולחיי חסולו ערלו מספק' כיוון קען הילג'ה היליגווט, לך למתוחיות טבע
לעגן מכםע כללן לה קיינמווט היפויו דנפקה מיניה קולג' כמ'ק, כי
קדוווג נמנגע זומל לכיוון צטאפעג כלך זען זיעור חייו זל חלט היפויו
לאחמייל לה מתקין, ואבדער נליך הקברע בעית לענין דינמ' ודי בוזה בעטה.

שם רמבי רמי פרש"י וולדות עכ"ל. ובנוסף לכך דמק פילך עלילות עדרים. ואג נזלי לסס זה סוקולנו גס לנטום כמו שכתב גערוויך